

124

M 1 2 3

T~: KSJ 1863
N: Šteyer 1683
D: V. Hebelka 1959 (~ 1992)

1. Jak rů - že krá - sná z Je - ri - cha, když

v ra - nní ro - se od - dy - chá, tak Ma - tka Pá - ně

na ne - bi svou krá - sou Sy - na ve - le - bí, je spa - ni - lá.

2. Z ní přijal Bůh sám tělo své
pro rány kříže bolestné;
a duši, ďáblem svedenou,
z původní vlasti vyhnanou,
do ráje zve.

3. Adamův dluh je zaplacen
a člověk nebi navrácen,
tím plodem Panny přechisté
svět veškeren je zajisté
teď přetvořen.

4. Ó Kriste, tys náš Mesiáš,
tys cesta, pravda, život náš.
Ty, synu Panny Marie,
až srdce naše dobjí,
rač spasit nás.

125

M

TxN(~ Holain 1883): KSJ 1863
D: L. Holain 1883 (~ 1939, 1992)

Vstup

1. Se - šli, ne - be, Spa - si - te - le, vy - dej nám ho ze - mě klín! Zně - ly svě - tem

v tou - ze vře - lé pro - sby o - tců v no - ční stín. Vy - sly - šel Bůh je - jich hla - sy,